

NO. 148

(To Spiers stond de Rijn den 22sten met de
ruin van den dijk nagenoeg gelijk. Alle weer-
baar manschappen waren opgeroepen om door-
braak te helpen weren.)
— De aba *Cochet*, een bekend oudheidkundi-
ge, heeft te Fecamp eene Gallisch-Romeinsche
begrafsplaats ontdekt.
(Zie verder vierde Maand.)

BOSCHLAND TE KOOP.
 Tachtig akkers Goed Land, nog in zijnen
 wilden natuurstaat, worden hierbij voor eenen
 billijken prijs te koop aangeboden, hetwel-
 ke ligt ongeveer 4 mijlen van Amsterdam, in de bloe-
 jende Hollandche nederzetting dezer County. Adres
 van den Verkoop **J. QUINTUS.**

DE NIEUWSBODE.

SHEBOYGAN, WIS.

J. QUINCY, REDACTEUR.

\$1.50 per jaar in vooruitbetaling.

DINGSDAG, DEN 2 NOVEMBER 1852.

Democratische Nominatie.

VOOR PRESIDENT:

FRANKLIN PIERCE,

Van New Hampshire.

VOOR VICE PRESIDENT:

WILLIAM R. KING,

Van Alabama.

VOOR VERTEGENWOORDIGER IN CONGRES:

—Dierd district—

JOHN B. MACY,

Van Fond du Lac County.

VOOR STAATS-SENATOR.

1ste District, bestaande uit Sheboygan,

Manitowoc en Calumet Counties:

H. N. SMITH,

van Plymouth.

VOOR LID VAN DE ASSEMBLY, —1ste District:

THOMAS LAPHAM,

van Town Lima.

County Stembiljet.

For Register of Deeds.

CHARLES ADOLPH.

For Sheriff.

JOHN D. MURPHY.

For County Schatmeester.

GEO. W. WEEDEN.

For Clerk van de Board of Supervisors.

JAMES T. KINGSBURY.

For Clerk van de Court.

ALEXANDER H. EDWARDS.

For District Attorney.

EDWARD ELWELL.

For County Landmeter.

HORACE CLEAVES.

For Lijkeshouwer.

H. S. HILTON.

Stemming,

Dingsdag 2 November.

De stembus is open van 's morgens ten 9 ure,

tot Zonsopgang.

STEMBRIEFSEL.—De namen van alle personen

voor welke men stemt, hetzij Electors, Congres-

Staats- of County Beambten, moeten alle op een

briefje staan.

BANKWET.—Een afzonderlijk briefje wordt

vereischt nopens de bankwet, lezende "For the

Banking Law" of "Against the Banking Law."

Een kruisje (!) achter den naam oene geboen-

neerden betekent dat zijn tijd van intekening is afge-

lopen. Men gelieve dit in gedachten te houden, daar

dit blad niet meer zal gesonden worden aan diegene, die

hunne intekening niet door vooruitbetaling vernieuwen.

De Nieuwsbode kost voor Nederland \$4 per jaar;

\$2 in de 6 maanden; enkele nummers 10 Cents.

Kleine sommen gelds, hetzij beneden een dollar, of

centen boven een of meer dollars, kunnen ons immer per

brief in postpauzes van een of drie cents, van laatsge-

noemde 't liefst, in betaling worden toegesonden.

Zulke stempels kan men koopen bij alle postmeesters.

De gewichtige strijd van heden zal reeds

laag gestreden zijn, eer dit nummer van ons blad

onder het oog onzer menigvuldige en wijl uiteen

wonende lezers komt. Wij hebben dan ook daarom

heden niet zeer veel over politiek uitgewild,

hopende, dat het weinige wat wij hun vroeger

mededeelden, op dezen dag en ook in de toekomst

rijke vruchten onder den dragen moge, voor de

zaak der Democratie.

De beide uitmuntende artikelen in ons blad

van heden, kwamen, uithoofde van het wegblij-

ven der mailboot ten gevolge van het aanhou-

dende gure en onstuimige weder, te laat voor ons

vroeg nummer.

Vertrouwen dat dezelve algemeen met ge-

noegen zullen gelezen worden, hopen wij maar,

dat genoemde correspondenten, die zoo goed be-

gonnen zijn met ons eenige belangrijke episoden

uit het dagelijksche leven mede te deelen en

waarin zij zich loffelijk gekweten hebben, dat

werk met ijver zullen voortzetten.

"Verdrukt in de Oude Wereld, be-

soberdend door de Democratie in de Nieuwe

Wereld, stammen wij voor PIERCE & KING!"—dus

was het zeer doeltreffende opschrift, hetwelk op de

banier der Nederlanders prijkte, bij gelegenheid

der onlangs te Grand Rapids gehouden Demo-

cratische Mass Meeting. Dit opschrift beval

ons zoo zeer en drukt zoo kort en krachtig ons ge-

voelen uit, dat wij verlangd zijn den naam

van dezelve ontwerper te mogen weten.

Indien hij een Nederlander is en den Nieuws-

bode nog niet moet bezitten, dan kan hij dien

door zich bij ons aan te melden, gratis ontvan-

gen voor een jaar, want wij denken ook te "stem-

men voor Pierce & King," op ooschou niet gelijk

de redacteur van de Cleveland Plaindealer voor-

genomen hebbende, niet naar bad te gaan voor

wij den uitlag der verkiezing weten, zoo hopen

wij dien den warmen Grand Rapids Democrat

toch zoo spoedig mogelijk door middel van dit

blad mede te deelen.

De gouverneur van Wisconsin heeft een

proclamatie uitgevaardigd, den 25 November

vaststellende als eenen Dank- en Bededag in de-

zen Staat. Ook de Gouverneurs van Ohio, Nieuw

Jork en Maine hebben daartoe den 25 dezer uit-

gekozen en het laat zich aanzien, dat alle Staten

nich op dien dag zullen vereenigen.

De heer ALBERT BADE, Nederlander van

geboorte, heeft van de Democratie de nominatie

verkrege voor Clerk van de Board of Supervi-

sors van Milwaukee County. Wij hopen aan-

zande week zijne verkiezing te kunnen melden

HEDEN NAAR DE STEMBUS.

Democraten! Heden is het de verkiezingsdag! Deze dag beslist voor vier—ja wellicht voor vele jaren het lot uws lands, en het zal derhalve ook niet te vergeefs zijn, dat wij u voor de laatste maal opvorderen, op dezen dag uwen burgerplicht te vervullen. Gij hebt gewisselijk nog zoo veel

VADERLANDSLIEFDE

in uwe borst overig, dat gij dezen dag geheel aan uw aangenomen vaderland opofferen wilt. Laat daarom niets u terughouden naar de stembus te gaan en het

DEMOCRATISCHE BIJLET

van boven tot beneden te stemmen, zooals hetzelve in dit blad staat afgedrukt. Ziet toe, dat gij het goede stembiljet krijgt, ziet toe, dat

Al uwe bureu ter kiezing gaan,

en wanneer zij niet gaan kunnen, rijdt hen derwaarts. Laat weer noch wind u terug houden, want onze voorvaderen achtten zulks niet, die met hun bloed de vrijheid kochten en tot welks voortdoring gij op dezen dag uwe stemmen geven moet.

BEDENKT

Dat de kandidaten onzer tegenpartij tot een rot van partijmannen behooren, geheel en al in strijd met de beginselen der Democratische partij, die in den volsten zin des woords de partij van Gelijkheid, Vrijheid en Vooruitgang mag genoemd worden.

Nog eens dan, Vrienden der Vrijheid!

Treedt met mannenmoed voorwaarts; gaat naar de stembus, ondersteunt

MACY, SMITH & LAPHAM,

de Vertegenwoordigers dezer County in het Congres, den Senaat en de Assembly; stemt voor al onze Kandidaten voor

COUNTY AMBTENAREN,

en verheft de Patriotten en Staatsmannen,

Pierce & King

op den stoel, die eens eenen WASHINGTON en JEFFERSON tot roem huns lands hebben bezeten, en zij zullen zich als hunne waardige navolgers toonen! Geeft ons eene spaarzame regering terug en laat wederom regt en gerechtigheid in den lande wonen. Dan verwerft gij u den dank van toekomstige geslachten; de oude leidsman ANDREW JACKSON zal uit hooger sferen zegenend op uwe pogingen nederblikken, en eene glorierijke overwinning uwe moeiten loonen!

GRONINGER, (Mich.) 16 October 1852.

Waarde en zeer geachte Vriend QUINCY!

Of ik den Nieuwsbode vergeet? Neen! een

vriend, die mij geregeld alle weken bezoekt en

mij zoo veel nuttigs en aangenaams mededeelt,

vergeet ik niet. Dat ik hem niets mede te de-

elen heb, neemt hij mij, denk ik, niet kwalijk. Ik

ben druk bezig en hij kan het, denkt mij, buiten

mijsche schrale hulp wel doen; ten minste hij schijnt

nog geene groote behoefte te hebben; zijne ver-

schijning is luisterrijk genoeg.

Ik ben naar Grand Rapids geweest en heb daar

de op den 14 dezer gehouden Democratische

Mass Meeting bijgewoond. Dezelve was luister-

rijk. Met veel geestdrift werd de grootste der

Democratische staatsmannen, Gen. CASS, begroet.

De minzame wijze waarop hij sprak tegen elk die

hem aansprak, trof mij zeer, wanneer ik in aanmer-

king kwam, op welk eenen afstand zulke groote

mannen zich houden en hoe ongenakbaar zij

zijn, in de oude wereld. Ik sprak hem aan, bie-

te hem welkom in de Grand River Valley, en

zeide, dat ik een Nederlander was, waarop hij

vernieuwing mijne hand vatte en zeide: "Wel

mijnheer! ik druk u zeer hartelijk de hand; ik ken

het Nederlandsche volk, niet alleen uit hunne

roemrijke geschiedenis, maar ook uit hunne han-

delwijze in dit land en hetzelve bevalt mij zeer.

Immer zal ik uw volk denken en voor hen doen,

wat ik maar kan." Des voormiddags trokken

de afgevaardigden van de onderscheidene town-

ships in orde door de stad en langs het Rathbone

House, waar de grijsa Staatsman zich op het bal-

con aan de menigte vertoofde. Luide hoers

weergalmen door de lucht, welk op eene een-

voudige wijze maar met hartelijkheid werden ont-

vangen. In dezen optocht was een wagen, waar-

op eenige muzikanten zich lustig lieten hooren, en

waarop eenen grooten bickory boom, met vlag-

gen en wimpels behangen, stond. Dertien jok-

cen trokken denzelfen. Nog bemerkte ik een

andere wagen met een bickory boom, waaraan

boven een doode coon met den kop naar beneden

hing, hetgeen niet weinig gelach verwekte.

Onze vlag droeg ten opschrift: "Oppressed in

the Old World, protected by the Democracy in

the New World, we go for FRANK and KING!"

Achtermiddags macheerden wij naar Public

Square, waar een platform was opgericht voor de

sprekers. Gen. Cass geïntroduceerd zijnde, werd

tuet een uitbundig vreugde-gekluis ontvangen.

Nauwelijks was zijne rede aangevangen, of de

stellige brak en viel met de sprekers en al naar

benoemen. Angstige bezorgheid voor den lieveling

des volks was op aller gelaat te lezen, en eene

doodse stilte heerschte, totdat de waardige

staatsman met eene tegenwoordigheid van geest,

die elk verbaasde, zich het eerst van allen die de

revolutie bijgewoond hadden, weder vertoofde en

met een glimlach, met alle bedaardheid, als of er

niets gebeurd ware, begon met deze taal: "Mijn

waarde vrienden, wij mogen vallen, maar nimmer

sal democratie instorten." Nu was weder elke

gemoed gerust gesteld en de wagen met den bick-

ory boom werd in het midden gereden, waarna

de Generaal zijne plaats nam tegen die paal en

toen weer voort redeneerde: "Nu sta ik zeer

goed, mijn vrienden, door een bickory (hef zin-

nebeeld van Democratie) gerugsteund, dit brengt

mij zeer op mijn gemak en doet mij aan den on-

den hickory (Generaal JACKSON) denken." Hierop

volgden drie overvloedige hoers.

Van den inhoud der aanspraak veel te schrij-

ven, verbiedt mij de tijd. Ik hoop, dat dezelve

in druk zal komen. Nimmer heb ik op zulk eene

overtuigende wijze de Democratie tegenover de

Aristocratie, onder den naam van Whiggery,

hooren verdedigen; de nietigheid van SCOTT, als

Staatsman, werd tevens in het helderste daglicht

gesteld, terwijl de laffe taal der Whigs op zulk

eene wijze werd ontmaskerd, dat het ons de iech-

spieren niet weinig in beweging bragt. Die oude

vader was nog zoo grappig en puntig, dat het ons

lust was om aan te hooren. De Whigs denken

dat zij het regt voor hebben, maar wij weten dat

zij het regt voor hebben." Soortgelijke uitdruk-

kingen bezigde Z.E. dikwijls. De grondbeginselen

der beide partijen werden tegenover elkander

beschoofd en elk onbevooroordeeld gemoed

moet altijd ten voordeele der Democratie besluten.

De kwestie betrekkelijk de verbetering van

Havens en Rivieren werd ook niet vergeten. Ook

de beschuldiging van CASS, als zijnde tegen de

zelve, roerde hij nog aan. Dat dezelve alleen in

zoo verre waar was, als de whigs er eens plunde-

ring der V. S. Schatkist van maken wilden voor

persoonlijke en bijzondere belangen. Van zijn

Chicago brief zeide Z.E., dat men hem in vijf re-

gelen gevraagd had te komen, maar dat hij in

vier en een halve regel geantwoord had, dat hij

niet kwam, hetgeen dadelijk den kreet had doen

opgaan, dat Cass tegen alle appropriatie voor

havens en rivieren was. Over de bescherming

der inlandse nijverheid merkte Z.E. aan, dat een

hoog tarief strekte om eenige schattijke fabri-

kanten, zoals Abbott Lawrence en anderen ten

koste van $\frac{1}{3}$ der bevolking, die uit landbouwers

bestaat, te verrijken. Op eene koddige wijze

stelde Z.E. dat voor: "die arme man heeft mis-

schien 200,000 gulden inkomens; daar kan hij van

toch niet van de V. S. eene bijdrage hebben! De

whigs klagen altijd over de ruïnen van Lowell

en andere fabrijk plaatsen, maar ik heb vele ru-

ïnen gezien in Europa, in Azië, en ik zag de ru-

ïnen in het land waar onze Zalmgmaker leefde en

stierf, de berg Zion, maar nergens zag ik zulke

heerlijke ruïnen als in Lowell; marmeren palei-

zen, waar het mijne nog niets bij is." (De whigs

hadden Cass gelasterd en van hem gezegd, dat

hij in een marmeren paleis woonde.) Nadat Cass zij-

nē rede geëindigd had, trad onze kandidaat voor

Congres, SAMUEL CLARK op, en hield eene voor-

treffelijke rede, waarin wij Hollanders met vele

treffelijke aanmerkingen uit onze geschiedenis ge-

dacht werden; ook de Ieren in hunne onderdruk-

king, enz., al hetwelk uitloopt, om SCOTT's Natief

Americanisme den verdienden smaad toe te bren-

gen. Na den afloop der rede werden drie hoers

gegeven voor CASS, voor PIERCE en KING,

voor ROBERT McCLELLAND, voor CLARK, voor de

Democratie van Kent en Ottawa Counties, voor

Michigan, voor de rest der menschheid elk in het

bijzonder, terwijl een en ander was begonnen en

afgewisseld werd door het gebulder van het ka-

non.

